

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/11/2014
Identifikačné číslo spisu: 9513100114
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Burger
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:9513100114.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. februára 2015 v trestnej veci obžalovaného JUDr. V. W. , pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku pod sp. zn. PK-2T 30/2013, o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 23. apríla 2014, sp. zn. PK-2T 30/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 23. apríla 2014, sp. zn. PK-2T 30/2013, bol obžalovaný JUDr. V. W. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, sp. zn. VII/1 Gv 123/11-7, z 28. júla 2013 pre skutok obžalobou kvalifikovaný ako prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal spôsobiť na skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase v lete roku 2008 v W. na ul. K. č. XXXX/X vo svojom byte cestou sprostredkovateľa Ing. B. W., prijal od Z. Z. finančný úplatok vo výške 20 000 Sk (663,88 €) za to, že bude vplývať na plk. Ing. W. U., riaditeľa Riaditeľstva hraničnej polície Sobrance Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „RHP Sobrance ÚHCP MV SR“), a tým zabezpečí prijatie Z. Z. do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru na RHP Sobrance ÚHCP MV SR, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie v neprospech obžalovaného JUDr. V. W. prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (27. júna 2014).

V odvolaní poukázal na to, že súd sa dôsledne neriadil ustanovením § 168 ods. 1 veta prvá Trestného

poriadku. Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Podľa názoru prokurátora záver súdu o pravdivosti alebo nepravdivosti určitej skutočnosti sa musí zakladať na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, teda musí skúmať, či je výpoveď svedkov logická, či sa svedkovia v menej podstatných okolnostiach neodchyľujú od svojej predchádzajúcej výpovede. V prípade odchýlok musí zisťovať, z akého dôvodu k nim došlo.

Čo sa týka svedeckej výpovede Ing. B. W. prokurátor uviedol, že táto bola v zhode s jeho výpoveďou z prípravného konania. Okolnosť, že obžalovaný býva na druhom poschodí a nie na prvom, nepovažuje za rozhodujúcu. Logické podľa neho bolo, že keď obžalovaný nezabezpečil prijatie Z. Z. do služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, svedok W. vrátil čiastku 50 000 Sk Z. Z..

Prokurátor zároveň poukázal na to, že zo zadovážených záznamov telekomunikačnej prevádzky je zrejmé, že obžalovaný bežne „úradoval“ vo veciach prijatia uchádzačov do Policajného zboru. Za tým účelom dal do pozornosti výpovede svedkov: V. J., V. K., N. B., I. Z. a Ing. W. Y..

Podľa názoru prokurátora špecializovaný trestný súd postupoval nesprávne, pretože v tomto prípade existujú navzájom si odporujúce dôkazy, avšak nevierohodnosť jednej skupiny dôkazov - výpoveď obžalovaného je logicky zdôvodniteľná skutkovými okolnosťami, pričom vierohodnosť svedka Ing. B. W., nie je žiadnym logickým a presvedčivým spôsobom narušená ani znížená. Výpovede svedkov Z. Z. a Ing. B. W. na seba v časovom slede logicky nadväzujú a dopĺňajú sa. Mierne odchýlky vo výpovedi svedka W. v nepodstatných okolnostiach sú logicky vysvetliteľné uplynutím časového obdobia. Výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní vyzneli jednoznačne, vykonané dôkazy tvoria tzv. logický uzavretý kruh, z čoho je možné vyvodiť nepochybný záver, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, sa stal a že ho spáchal obžalovaný.

Preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-2T 30/2013, z 23. apríla 2014, čo do výroku o vine a vec v súlade s § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania primárne zistil, že nie je daný dôvod pre postup podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku; ani pre postup podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku; preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Prihliadal pritom aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie prokurátora je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 307 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku) a včas (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku), pričom zistil, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd oslobodenie spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané spáchanie skutku, pre ktorý je obžalovaný JUDr. V. W. trestne stíhaný, náležitým spôsobom v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Je potrebné prisvedčiť konštatovaniu prvostupňového súdu, že okrem zmätočnej výpovede svedka Ing. B. W., neboli zabezpečené také, či už priame alebo nepriame dôkazy, ktoré by preukazovali podiel obžalovaného na spáchaní tejto konkrétnej trestnej činnosti. Výpoveď tohto svedka správne hodnotil súd ako rozporuplnú, pretože tento nevedel vysvetliť rozdiel sumy, ktorú prijal od Z. Z. v porovnaní s výškou sumy, ktorú mal odovzdať JUDr. W.. Na otázku prokurátora, čo urobil so sumou 30 000 Sk, ktoré mu zostali, svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že: „...s touto sumou neurobil nič, pretože mal všetky peniaze pokope“. Sumu 50 000 Sk po neúspešnom výberovom konaní pána Bodnára vrátil jeho otcovi. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že svedok Ing. W. od obžalovaného sumu vo výške 20 000 Sk, ktorú mu údajne poskytol, doposiaľ nežiadal vrátiť. Okrem toho odvolací súd poukazuje aj na

tvrdenie svedka Ing. W., ktorý svedkovi Z. uviedol, že peniaze nemôže vrátiť, pretože ich minul na dovolenke a časť z nich dal nejakému advokátovi z Košíc, ktorý mal pomôcť svedkovi Z. na psychologickom teste. Žiaden iný dôkaz spáchanie skutku obžalovaným nepotvrzuje. Okrem iného svedok W. nevedel uviesť presné obdobie, kedy odovzdal sumu 20 000 Sk JUDr. W. (rok 2008 alebo 2009). Nevedel uviesť, či dal peniaze v obálke, či sa byt nachádzal na prvom poschodí (hoci ako tvrdil vo svojej výpovedi, bol aj predtým za ním párkrát doma). Svedok Z. Z. uviedol, že obžalovaného vôbec nepoznal, nevedel, že mu má nejako pomáhať pri prijatí do Policajného zboru. Svedok plk. Ing. W. U. (riaditeľ Riaditeľstva HCP Sobrance) skutočnosti, ktoré sú predmetom obžaloby nepotvrdil. Prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky sa netýkali obdobia uvedeného v obžalobe a nemajú súvis s prejednávanej skutkom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, nemôže pre uznanie viny stačiť len výpoveď jednej osoby (svedka Ing. W.), ktorá je rozporuplná a ktorá nie je potvrdená aj ďalšími, či už priamymi alebo nepriamymi dôkazmi. Obžalovaný Ing. W. niekoľkokrát vo svojej výpovedi uviedol, že konanie Ing. W. považuje za pomstu za to, že mu nepomohol dostať sa z obvodného oddelenia na cudzineckú políciu.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora uvedené v odvolaní, tieto vo svojej podstate spočívajú v posudzovaní tých istých dôkazov hodnotených prvostupňovým súdom, s tým rozdielom, že úvahy prokurátora majú povahu domnienok. Napríklad, že práve odovzdanie 50 000 Sk svedkom Z. Z. svedkovi Ing. B. W. vytvorilo predpoklad pre odovzdanie úplatku obžalovanému, čo ale zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva.

I keď z obsahu záznamov o telekomunikačnej prevádzky je možné zistiť, že rozhovory obžalovaného sa týkali prijatia uchádzačov do Policajného zboru, ale tieto nesúviseli s posudzovaným prípadom.

Z uvedeného je zrejmé, že prokurátor v odvolaní presadzuje iné hodnotenie dôkazov, než aké urobil prvostupňový súd. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že hodnotenie vykonaných dôkazov rozsudku prvostupňového súdu zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného.

Odvolací súd konštatuje, že napadnutému rozsudku nemožno vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia Trestného poriadku upravujúceho hodnotenie dôkazov.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.